

ധാതുപാഠം വിലാസിനിയാ

നമോ തസ്ത ഭഗവതോ അരഹതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്ത

൧. സമ്മാസമ്ബുദ്ധ സൂരിയോ യോ സമ്ബോധോ ദയോ ദിതോ;
ജഗു പങ്കജ സങ്ഘാതേ ബോധയീ പണമാമി തം.

൨. സദ്ധമ്മഭാനു യോ ലോകാ ലോകം കത്യാന യീ തമം;
ധംസയീ മുനിനാ സമ്മാ പാതുഭൂതോ നമാമി തം.

൩. സിലഗന്ധസമാകിണ്ണോ ബുദ്ധോ സദ്ധമ്മഹായ യോ;
സങ്ഘതോയരുഹോ പാണ ലീ തോസേസി നമാമി തം-

൪. നത്യാ മമ ഗരുംവാസി പദ്യമാരാമ നാമകം;
പാളിം നിസ്സായ കസ്സാ ഹം ധാതുപാഠവിലാസിനി-

൫. ഇമഞ്ഹി ഗന്ധകരണം സത്ഥാഗമനയേ രതോ;
മൂകലംഗമു സങ്ഘാതേ ഗാമേ സജ്ജനകാരിതേ-

൬. സുവിസുദ്ധാരാമനാമ വിഹാരമ്ഹി നിവാസകോ;
തസ്മിം പധാന മേരോ സി കതഞ്ഞു സന്തവുത്തി യോ-

൭. ഗുണാലങ്കാരനാമോ സോ മേരോ മേരന്വയേ രതോ;
യാചി മം അഭിഗന്ത്യാന മിത്തോ മേ വക്തമാനസോ.

൮. ബുദ്ധോ ഹേസ്സം യദാ ലോകേ നിദ്ദേസോ ഹം തദാ ഇതി;
പാപുണിസ്സ മഹങ്കാരം കോ വാദോ പനി ഹന്തരേ-

അപ്പച്ചയോ പരോ ഹോതി ഭൂവാദി ഗണതോ സതി;
സുദ്ധകത്തു കിരയാഖ്യാനേ സബ്ബാതുക നിസ്സിതം-

പയുത്തോ കത്തുനാ യോഗേ റിതോ യേവാ പ്യാനിയേ;
കിരയം സാധേതി ഏതസ്സ ദീപകം സാസനേ പദം-

കരണ വചനംയേവ യേഭൂയ്യേന പദിസ്സതി;
ആഖ്യാതേ കാരിതട്ഠാനം സന്ധായ കമിതം ഇദം;
ന നാമേ കാരതട്ഠാനം ബോധേതാ ഇതിആദികം-

സുനഖേഹിപി ഖാദാപേന്തി ഇച്ചാദിനി പദാനിതു;
ആഹരിത്യാന ദീപേയ്യ പയോഗ കുസലോ ബുധോ-യീ.

കമിതോ സച്ച സങ്ഖേപേ പച്ചന്ത വചനേന വേ;
ഭൂയ്യതേ ഇതി സദുസ്സ സമ്ബന്ധോ ഭാവദീപനോ-

നിദ്ദേസപാളിയം രൂപം വിഹോതി വിഹവീയതി;
ഇതി ദസ്സനതോവാപി പച്ചത്തവചനം മിരം-

തഥാ ധജഗുസുത്തന്തേ മുനിനാ ഹച്ച ഭാസിതേ;
സോ പഹീയിസ്സതി ഇതി പാളിദസ്സനതോപിച-

പാരമിതാനു ഭാവേന മഹേന്ദ്രിനംവ ദേഹതോ;
സന്നി നിപ്ഫാദനാ നേവ സക്കടാദി വചോ വിയ-

പച്ചത്ത ദസ്സനേനേവ പുരിസത്തയ യോജനം;
ഏകവചനികഞ്ചാപി ബഹുവചനികമ്പിച;
കാതബ്ബ മിതി നോ ഖന്തീ പരസ്സപദആദികേ-

ഭാവേ കിരയാപദം നാമ പാളിയാ അതിദുദുസം;
തസ്സമാ തഗ്ഗഹണ്ഡുപായോ വുത്തോ ഏത്താവതാ മയാ-യീ.

യം തികാലം തിപുരിസം കിരയാവാചി തികാരകം;
അത്തിലിങ്ഗം ദിവിചനം ത ദാവ്യാതന്തി വുച്ചതി-യീ.

ആഖ്യാത സാഗര മമ ജ്ജതനി തരങ്ഗം,
ധാതുജ്ജലം വികരണ ഗമ കാലമീനം;
ലോപാ നുബന്ധ രയ മത്ഥ വിഭാഗതീരം,
ധീരാ തരന്തി കവിനോ പുമു ബുദ്ധി നാവാ-യീ.

ചക്ഖക്ഖീ നയനം നേത്തം ലോചനം ദിട്ഠി ദസ്സനം;
പേക്ഖനം അച്ഛി പമ്ഹന്തു പഖുമന്തി പവുച്ചതി-യീ.

“പബ്ബാജിതോ സകാ രട്ഠാ, അഞ്ഞം ജനപദം ഗതോ,
മഹന്തം കോട്ഠം കയിരാം, ദുരുത്താനം നിവേതവേ”-

പോരാണ മേതം അതുല നേതം അജ്ജതനാമിവാ,
നിന്ദന്തി തുണ്ഹി മാസീനം നിന്ദന്തി ബഹുഭാണിനം;
മിതഭാണിനമ്പി നിന്ദന്തി നത്ഥി ലോകേ അനിന്ദിതോ-

നഗരം യഥാ പച്ചന്തം “ഗുത്തം” സന്തരബാഹിയം,
ഏവം ‘ഗോപേഥ’ അത്താനം, ഖണേ വേ മാ ഉപച്ചഗാ-

ധിരത്ഥു തം വിസവന്തം, യമഹം ജീവിത കാരണാ,
വന്തം പച്ഛാ വമിസ്സാമി, മതം മേ ജീവിതം വരം-

വിലുപ്പതേവ പുരിസോ, യാവസ്സ ഉപകപ്പതി,
യദാ ചണ്ഠേ വിലുമ്പന്തീ, സോ വിലുത്തോ വിലുമ്പതി-

“അപ്പമാദോ അമതപദം, പമാദോ മച്ചുനോ പദം,
അപ്പമത്താ ന മീയന്തി, യേ പമത്താ യഥാമതാ”.

൧. ഞാണവിമല തിസ്സാവ്യോ, യോ മഹാസങ്ഘ നായകോ,
മരമ്മവംസം ആദോച, ദീപേ സങ്ഠാപയീ ഇധ-

൨. തസ്സ പധാന സിസ്സോസി, പാളി യട്ഠകമാ വിദു,
ധമ്മധാര സമത്താതോ, യോ മഹാ സങ്ഘസാമികോ-

൩. യോ തസ്സ മുഖ്യസിംസ്സാ സി, ധമ്മേ സത്ഥേവ കോവിദോ,
ഞാണാനന്ദ മഹാഥേരോ, ഖേ മാ വിധ സുപാകടോ-

൪. വിമലസാര തിസ്താവ്യോ, മഹാസംസാധിപോ കവി,
സിസ്തോസി ദുതിയോ തസ്ത, പരിയത്തി വിസാരദോ-
൫. പദ്യമാരാമ നാമോ മേ, ആചേരോ മേരപുങ്ഗവോ,
തതിയോ തസ്ത സിസ്തോ സി സിക്ഖാഗാരവ സത്തുതോ-
൬. സങ്ഘാധിപോച വിമല, സാരാവ്യോ മേരകുഞ്ജരോ,
പദ്യമാരാമ വിഖ്യാത, മഹാമേരോ ചിമേ ദുവേ-
൭. ധമ്മാധാര മഹാസങ്ഘ, സാമിനോച ഉപന്തികേ,
ഞാണാനന്ദ മഹാമേര, സ്തന്തികേവ സമുഗ്ഗഹും-
൮. തേസു ഖോ പദ്യമാരാമ മഹാമേരോ അവം മമം,
സിക്ഖയി സദു സത്ഥേച, പാളിയട്കമാസു ച-
൯. തസ്ഥിം ദിവങ്ഗതേ പച്ഛാ, ഛന്ദോ വ്യാകരണാദികം,
വിമലസാര മഹാമേര, സ്തന്തികേച സമുഗ്ഗഹി-
൧൦. തസ്ത ഖോ പദ്യമാരാമ മഹാമേരസ്ത ധീമതോ,
സിസ്തേന ഞാണതിലക മേരേന സംസസാമിനാ-
൧൧. ബുദ്ധസ്ത പരിനിബ്ബാണ വീസഹസ്സേ ചതുസ്സതേ,
സ സത്തത്യാധികേ വസ്സേ ജേട്ഥാസേ മനോരമേ-
൧൨. അട്ഠമിയം കാളപക്ഖേ, കതായം മതിസുദനീ,
ധാതുപാഠമ ബോധായ ധാതുപാഠ വിലാസിനീ-
൧൩. ആദി മുദാപനം അസ്സാ, ഗുണാലങ്കാര നാമിനോ,
ഓനോജിതം, മമായത്തം തതോപരി തപസ്സിനോ-
൧൪. സിസ്തോ മയ്ഹം ഗുണാനന്ദോ ഉനാകുരുവ ഗാമജോ,
മമു പത്ഥമ്ഹിതോ ആസി, ഗണ്ഠിട്ഠാനേസനാദിതോ;
൧൫. ബസ്സത്യം സമഞ്ഞകോ രാജാ, മച്ചോ മമ പിതാ അഹു,
ഓന്തിന്യാ വീ സനാമാ മേ മാതാ സേനാപതാന്യനു-
൧൬. ആചേരാ ചേവ പാചേരാ, ജനകോ ജനനീവ മേ,
ദേവാ ചേത്യങ്ഗിനോ സബ്ബേ, നേനപപ്പോന്തു നിബ്ബുതിന്തി-

ധാതുപാഠവിലാസിനിയാ സമാപ്തയി.